

man, uden just at behøve at frygte for, at det kan siges, at man har nogen ganske særegen Ængsteligbed, for at det ikke skal være skjont, dog maa indrømme, at der er nogen Grund til ogsaa at tage Hensyn dertil. Nu har Summen faaet en saadan Begrændsning, at vi, naar det foreliggende Forslag i sin Heelhed er vedtaget, for Fremtiden ikke ville faae flere Krav af den Art. Der er dernæst af Geheimearchivaren givet det Tilfagn, at han vil anvende de af de ældre Skabe, der ere brugelige, i den anden Hvalving, hvor der ogsaa skal anstafes Skabe. Udgiften bliver altsaa i det Hele noget mindre, end det seer ud til, og jeg mener derfor, at man nu maa gaae ind paa at opfylde dette Forlangende. Det maa desuden bemærkes, at den Hvalving, hvorom der her er Tale, er den, hvori blot de allerfjæreste Documenter, som findes i Rigets Archiv, opbevares; jeg skal altsaa tilraade at vedtage dette Forslag. Med Hensyn til Understøttelsen til Videnskaber og Kunster skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, det vilde være rigtigst, hvis den for Fremtiden blev bestyret noget anderledes, idet det jo ikke til enhver Tid er Tilfældet, at det er Kunstnere eller Videnskabsmænd, som det kunde være ønskeligt at understøtte netop med det Beløb, der særskilt er opført for hver af disse to Kategorier, men at det kan være Tilfældet, at der til een Tid er flere af den ene Art end af den anden; det synes mig altsaa rigtigst, om Ministeren ikke i denne Henseende vel var bunden, men dog kunde uddele Understøttelsen, efter som Kravet til enhver Tid stillede sig. Saaafald maatte jo Understøttelsen baade til Videnskabsmænd og videnskabelige Formaal og til Kunstere og kunstneriske Formaal deles i 2 Dele, nemlig i faste og midlertidige Understøttelser. Hvad dernæst den bevilgede Sum angaaer, da vilde jeg ansee det for ønskeligt, om den blev gjort til en fast Sum, saaledes, at der ikke blev optaget nogen ny Udgift paa denne Konto, førend en ældre var bortfalden. Det ligger i Sagens Natur, at naar der paa Budgettet findes en Konto af den Art, saa vil der komme mange forskjellige Slags Krav til Ministeriet, deels om at faae nye Tilskud, deels om at faae et eller andet tidligere ydet Til-

skud forhøjet. Vi have jo f. Ex. i Aar et Forslag af den Art om at forhøje et tidligere opført Tilskud med 400 Rd., og i saadanne Tilfælde forekommer det mig at være en Støtte for Ministeriet, dersom det eengang for alle var fastsat, naturligtvis forsaavidt som dette kan skee ved den aarlige Finantslov, at der ikke bevilges noget nyt Tilskud, førend noget af de tidligere er bortfaldet. Den her omhandlede Sum udgjør omtrent 23—24,000 Rd.; der kan jo ikke være Tale om iaar at forandre den, men jeg henstiller blot til den høitærede Cultusministers Overveielse, om han maatte ville gaae ind paa noget Saadant, og hvis jeg har forstaaet en Udtalelse af ham paa et andet Sted rigtig, troer jeg, dette vil være Tilfældet. Der er endnu en Post, jeg skal tillade mig at omtale, nemlig E. h. 2., de 1,000 Rd. til Skulptursamlinger. Det forekommer mig, at det er temmelig meget, der anvendes i denne Retning. Der har nu i de to foregaaende Aar været bevilget hvert Aar 1000 Rd. dertil; hvis det ikke skulde være Tilfældet, at man paa Grund af den Bemærkning, der ifjor fandtes i Anmærkningerne til Finantsloven, nemlig at denne Sum kunde ønskes bevilget i næste Aar, uden at der dog ved Finantslovens Behandling blev givet noget bestemt Tilfagn derom, ligesvem har paataget sig en Forpligtelse til nye Anskaffelser i denne Retning, saa vilde jeg tillade mig at foreslaae at nægte de 1000 Rd. Skulde imidlertid den ærede Minister i god Tro til, at det ikke vilde møde Vanskelighed, igjen være gaaet ind paa en saadan Indstilling, saa vil det jo være misligt at lade Ministeren komme til at udrede disse 1000 Rd., og saa mener jeg, at man maa bevilge dem. Til disse Bemærkninger skal jeg for Dieblilket indskrænke mig.

Kraiberg: De faa Ord, jeg har at udtale, angaaer Bemærkningen under Nr. 10 til D. c. i Udvalgets Betænkning. Ligeoverfor den Tilstand, hvori Gymnastikundervisningen ved Landsbyskolerne befinder sig, og ligeoverfor den Beskaffenhed af Forholdet, som efter min Overbeviisning gjør det vanskeligt, ja umuligt at tilvebringe en bedre Tilstand, er det mig hjært, at Udvalgets Fleer-